

Jitka Srovnalová

Paní Jitka Srovnalová rozená Franková se narodila roku 1953 v Šumperku.

Její otec, Alois Frank pochází ze Svěbohova, během druhé světové války se účastnil odboje, načež byl poslán na rok do koncentračního tábora. Po válce začal studovat veterinární vysokou školu v Brně, ale po únorovém převratu v roce 1948 byl kvůli své víře ze školy vyhozen, odpromoval až deset let poté. Matka, Zdenka Franková pocházela z umělecké rodiny v Ostravě.

V roce 1959 se celá rodina odstěhovala do Jeseníku, kvůli nestabilnímu pracovnímu poměru pana Franka. Zde paní Jitka prožila krásné dětství v pěkném rodinném prostředí. Navštěvovala zde základní školu, během studia střední školy se její rodina znovu přestěhovala, tentokrát do Zábřeha. Paní Jitka však střední školu dokončila v Jeseníku. Kvůli její víře po maturitě nebyla doporučena ke studiu na vysoké škole a to i přes vynikající posudek její třídní učitelky. V době komunismu neměl student bez doporučení žádnou šanci studovat na vysoké škole.

Paní Jitka začala pracovat v Šumperském muzeu jako pomocná dělnice. Ředitel muzea slíbil, že jí dá doporučení na vysokou školu. Po roce tak začala studovat na Filozofické fakultě v Brně obor dějiny umění a národopis. V té době potkala v Zábřehu svého budoucího manžela, vzali se a následně se odstěhovali do Prahy, kde pokračovala ve studiu na Univerzitě Karlově. Po ukončení studia pracovala v Ústavu státní památkové péče a ochrany přírody ČSSR. Manželům se narodily dvě děti a poté se odstěhovali do Zábřeha na Moravě. Narodily se jim další čtyři děti a poté začala pracovat v Šumperském muzeu. Následně přešla na odbor památkové péče MÚ v Mohelnici. Celý život pracovala v oboru.

S manželem Františkem založili křesťanské společenství a v sedmdesátých a osmdesátých letech pořádali v jejich domě tajná setkání s zotí až 30ti lidmi. Jezdili k nim také teolog Josef Zvěřina a Oto Mádr, kteří jim vozili zakázanou literaturu s náboženskými a politickými tématy a také samizdatovou literaturu např. hry Václava Havla. Vzdělávali se, ale také šířili samizdaty, což bylo trestné. Často poslouchali zakázané rádiové stanice

Svobodná Evropa, Hlas Ameriky a Radio Vatikán.

Když se schylovalo k většímu setkání i s Josefem Zvěřinou, jeden účastník se prořekl do telefonu, které byly v té době odposlouchávány a vyšší orgány zjistili, jaká událost se blíží. Jeden večer jim zazvonil telefon a neznámý muž je varoval. Manželé urychleně zrušili celou akci a zbavovali se důkazů. Měli strach kvůli dětem, ale naštěstí se jim nic nestalo.

V listopadu 1989 se zúčastnili Svatořečení Anežky České v Římě. Paní Srovnalová v tomto období významných společenských změn dokončovala závěrečnou práci na vysoké škole, kde absolvovala další obor, a tak se tedy všech listopadových demonstrací neúčastnila, prožívala ale naplno pocity radosti z pádu komunismu. Manžel paní Srovnalové byl po revoluci zvolen starostou Zábřeha na Moravě.

V letech zasloužilého odpočinku se s manželem věnují vnoučatům a žijí v Zábřehu na Moravě.